

Εὐτυχῶς ἡ Βασίλισσα τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** ἔλειπεν ἀπὸ τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν.

Παρὰ τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ χοροῦ εἶχεν ἐνθρονισθῆ χαρτοπαίγιον τὸ ὁποῖον διευθύνον οἱ ὁμογενεῖς μας. Τὸ χαρτοπαίγιον αὐτὸ μᾶς ἐνθύμησε τὸ consolidé τοῦ Γαλατᾶ, τὸ ὁποῖον ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ νοτιοκίου μυελοῦ τῶν Σουλτάνων πλεῖστον ἀπὸ ὅλα τὰ χαρέμια.

Τὸ τραπέζι τήνορα ἀυτὴν ἦτο ἀφρονώτερον. Εἶχε καὶ ψάρι ἐμάθομεν. Ἀλλὰ ἓνα ψάρι, πολλὰ ψάρια, αὐτὸ δὲν τὸ ἐξακριβώσαμεν. Ἐπεισῶδιά τινα δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὸν χορὸν τῆς πρωτοχρονιάς. Πολλοὶ ἰατροὶ ἐν τινι δωματίῳ εἶχον ἀποκρῦφει *σαμπάνιες* μετὰ τὸ γεῦμα ἐσπευσαν εἰς τὸν θησαυρὸν ἄλλ' ὅποια ἐκπλήξεις! ὁ κ. Χρηστομάνος μετὰ τινων ἄλλων εἶχε χημικῶς ἀναλύσει, ἀλλὰ καὶ καταλύσει τὰς περισσοτέρας.

Συνέβησαν καὶ μερικαὶ πτώσεις ἐν τούτων ἀναφερομένων ἐνός Χατζῆ καὶ ἐνός Νιόνιου, διὰ τὰ κατατανοήσαντε ἐκ τῶν ὀνομάτων τὸ φαινόμενον.

Ἄξιον μνημονεύσεως εἶναι καὶ οἱ οὐλιππικὸι τοῦ βουλευτοῦ Λούντζη μετὰ τὸ γεῦμα, διότι δὲν τοῦ ἔφεραν ζουμί διὰ τὰ λουσθῆ ἴσως.

Ἡ Βασίλισσα καὶ πάλιν ὑπόδησε τὰ χορεύσει μετὰ τὸν κ. Μακρυγιάννην. Μετὰ τοιαύτην τιμὴν, εἰς διπλὴν μάλιστα δόσιν, νομίζομεν ὅτι τὸ δημαρχηλίκι εἶναι... αὐτοκτονία!

Εἰς τὸ Cotillon μαζῆ μετὰ τὰς ἄλλας φιοῦρας ἔπαιζαν καὶ τὰς πόλεις, ἀλλάζοντες ἀνὰ πᾶσαν φιοῦραν καὶ ζευγος καθισμάτων. Εὐτυχῶς ἐκ τῆς χασμωδίας αὐτῆς δὲν ἐπικολούθησαν μονομαχίαι.

Ἐν τέλει καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ χοροῦ, ἐνῶ οὐδεὶς ἀπέμεινε, ἓνα φάσμα ἰχνηλατοῦν ἐθεάθη ἐντός τῆς αἰθούσης. Ἦτο

ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις ἀνεξήτει τὸ ἀπαλοσθεν βραχιόλιον τῆς κυρίας Σαμαρνώτου.

Μάγκας

ΘΕΑΤΡΟΝ ΖΑΚΥΝΟΥ

Τῆς ἐνεστώσης θεατρικῆς περιόδου πολλὰ εἰσὶ τὰ νέα, πολλὰ τὰ τρωτά, πολλὰ τὰ καλὰ, πλεῖστα τὰ περιέργα· τὸ περιεργότερον ὅμως καὶ θυμηδέστερον φαινόμενον εἶναι ὁ ἐργολάβος τοῦ θεάτρου, εἰς ὃν ἔλαχε διὰ κλήρου τὸ θέατρον καὶ ὃν τινα παρουσιάζω ὑμῖν ὡς τὸ πρῶτον πρόσωπον. Ἐγένετο ἐργολάβος ἔχων γινῶσιν τῶν θεατρικῶν ὅσην ἐγὼ τῶν γυναικῶν μεθ' ὧν ὠργιάζεν ὁ Νέρων καὶ ἐπειδὴ ἕτερον τῶ ἐχρησίμυσέ πρὸς συγκρότησιν τοῦ θιάσου καὶ τῶν λοιπῶν, αὐτὸς ὅπως συμβάλλῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν θεατῶν ἐμμίθη τὸν ἀνακτα τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, Λεκατσᾶν, τὸν ἀνακτα τῶν Γερμανῶν μελοποιῶν Βάγγερ, καὶ τὸν πραγματικὸν ἀνακτα προτύπου βασιλείου, ἀπαγγέλλον λόγους ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῖς ὑπηκόοις τοῦ θεατρικοῦ τοῦ βασιλείου. Καὶ ὁ πρῶτος τῶν λόγων του, ὃν ὡς Καραμέλα σὰς ἀντιγράφω, εἶναι πιστὴ ἀντιγραφή ἐνός λόγου τοῦ τελευταίου ἀνακτος. — «Κύριοι καὶ Κύριες... (χειροκροτήσεις) με συμπαθᾶται ἀνδὲ μιλῶ καὶ καλὰ τὰ ἑλληνικά (ὠραία! ὠραία!) σὰς ἔχω μέσ τῆ καρδιά μου καὶ ἐλπίζω νὰ με συνδράμετε...

— Τί ἀγαπᾶτε, κυρία; Ἐγὼ εἰμφορῶ νὰ σὰς πληροφορήσω. Τί ἐπιθυμεῖτε; Δύναμαι νὰ σὰς ὑπηρετήσω εἰς ὅ,τι θέλετε.

— Εἰξεύρεις ἀν ἐπεβιάσθη σήμερον εἰς πλοιοῦντι νέα τις μοναχὴ καὶ ἀν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσε;

— Εἰξεύρω. Ἐπεβιάσθη. Ἀπέπλευσε. Ἦτον ὠραία μοναχὴ, κυρία. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι μακράν. Καὶ ἀν ἀγαπᾷ ἡ κυρία, εἰμφορῶ μετὰ τὴν λέμβον μου καὶ μετὰ ἐξ κωπηλάτας νὰ τὴν προφθάσω. Ἐγὼ ὠραίαν λέμβον, κυρία· καὶ μετὰ τέσσαρας κωπηλάτας μόνον εἰμφορῶ νὰ προφθάσω. Καὶ δὲν γυρεύουν ἀκριβὰ. Ὅσον διὰ τὰ πῖωσιν. Ἀγαπᾷ ἡ κυρία νὰ ἐτοιμάσω τὴν λέμβον;

— Ὅχι, εὐχαριστῶ, εἶπεν ἡ ξένη, δίδουσα αὐτῷ ἀργυροῦν νόμισμα. Ἐπεθύμουν μόνον νὰ μάθω ποῦ θὰ διευθυνθῆ τὸ πλοῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκεν ἡ νέα μοναχὴ.

— Νὰ τὸ εἶπω τῆς κυρίας· τὸ εἰξεύρω· εἰς τὰς νήσους θὰ διευθυνθῆ. Εἰς τὴν Νάξον, εἰς τὴν Πάρον, εἰς τὴν Μύκονον καὶ ἄλλου ἀκόμη. Εἶναι καὶ εὐκόλον εἶναι καὶ δύσκολον ταξείδιον ἐνίοτε. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ γέρο-διάκωμος εἶναι τζαβέτα κεχάλι. Δὲν πηγαίνω ἐγὼ ἄλλην φορὰν μαζὶ του νὰ με πνίξῃ. Νά, τὸ ἔλεγα καὶ εἰς τὸν κύρον ἐκεῖ;...

— Εἰς ποῖον; εἶπεν ἡ ξένη.

— Εἰς ἐκεῖνον, εἶπεν ὁ πορθημεὺς δεικνύων μετὰ τὴν χεῖρα τὸν Μηνᾶν. Ὁ κύριος μετὰ εἶχε στείλει, μῦλις εἶναι μισὴ ὥρα, εἰμφορεῖ νὰ εἶναι καὶ μία, ποῖος τὸ εἰξεύρει; μετὰ εἶχε στεί-

λει εἰς τὸ πλοῖον, νὰ πληροφορηθῶ διὰ ποῦ θὰ τραβήξῃ τὸ πλοῖον, ὅπου ἐμβῆκεν ἡ μοναχὴ.

Ἡ ξένη κατεμέτρησε τὸν Μηνᾶν καὶ τὸν σύντροφόν του μετὰ ἐταστικὸν καὶ φιλόποπτον βλέμμα. Προσεπάθει νὰ μαντεύσῃ τί συμφέρον ἠδύναντο νὰ ἔχουσιν οἱ δύο ἐκεῖνοι ἀγνωστοὶ πρὸς αὐτὴν ἄνδρες ἓνα ἐξεταζῶσι περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς νέας μοναχῆς, ἦν καὶ αὐτὴ ἐξήτει.

Ὅσον διὰ τὸν Βενδῆκον καὶ τὸν Μηνᾶν, ἐννοητέον εἶναι ὅτι ἡ περιέργειά των εἶχε κινηθῆ ἄμα ὡς εἰσῆλθεν ἡ ξένη εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ ἀπέτεινε τὸ πρῶτον τὸν λόγον πρὸς τὸν κάπηλον. Ὁ Ἰωάννης Βενδῆκιος ἔβλεπεν ἀπόρως τὴν γυναῖκα ταύτην. Δὲν τὴν ἐγνώριζεν. Οὐδέποτε τὴν εἶχεν ἰδεῖ. Διατί ἤρῳτα περὶ τῆς μοναχῆς Ἀγάπης; Τί ἐνδιαφέρετο; Ἦτο ἀπόστολος ἢ ἤρχετο ἀφ' ἑαυτῆς; Ἀλλὰ πρὸς τί θὰ ἐξήτει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν μοναχὴν ἐκεῖνην, τὴν ἀπόκληρον τοῦ κόσμου; Μᾶλλον παρ' ἄλλου ἤρχετο. Ἀλλὰ παρὰ τίνας ἦτο ἀπεσταλμένη; Καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας τοῦ Ἰωάννου ἐψιθυρίζετο ὡς ἐπιτάγιος μορμυρισμὸς ἐν ὄνομα. Ὡ, πάλιν τὸ ὄνομα τοῦτο; Διατί τὸ ὄνομα τοῦτο αἰωνίως; Διατί νὰ καταδιώκῃ πανταχόσε τὸν Ἰωάννην ὡς φάντασμα; Εὐλόγον ὅτι ἀνθρωπὸς τις δύναται νὰ εἶναι φοβερός ἢ μισητός εἰς ἄλλον ἄνθρωπον. Ἀλλ' ὄνομα, ψιθυρισμὸς, λέξις, σκιά,

(ἐκκολουθεῖ)

Μποέμ.

(ἐπιδοκιμασία)». Ἐν τῇ ἐμφανίσει νέας ὑψιφώνου λαμβάνων ὅπως ὑπόπτου ἐπαγγελματία ἔλεξε τάδε : «Ἐλπίζω νὰ σὰς ἴσως (χειροκροτήσεις) τὴν ἄλλην ἐβδομάδα θὰ σὰς ἔχω μίαν ἄλλην καλλίτερον . . . (ἐπιδοκιμασία)». Καὶ πλὴν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου τῆς εὐγλωττίας περιβάλλεται καὶ ὑπὸ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς εὐδωσέως τοῦ θεάτρου, καταβάλλων ὁμολογουμένως πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ δαπάνην.

* *

Ὅσον σκολιὰ εἶναι ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου καὶ ἔλλειπής ὁματισμὸς καὶ ἀκατάλληλος ἐν πολλοῖς αἱ σκηνογραφαί, ἐπὶ τοσούτον ὁ θιάσος κατηρτίσθη ἐν γένει ἀμέμπτως καὶ ἀμειπτότερον ἢ ὀρχήστρα. Ἐν διαστήματι πέντε θεατρικῶν μηνῶν ἀνεθιβάσθησαν ἕξ μελοδράματα, ὁ Ἑρνάνης μεθ' ἰσπανίδος ὑψιφώνου, τῆς Βάσκουετο. Ἡ Favorita, ἡ Traviata μεθ' ἐτέρης ὑψιφώνου, τῆς γνωστῆς εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν κόσμον Cata-neo καὶ μετὰ προπαρασκευασθείσης ὑπὸ τῶν θιασωτῶν τῆς ἐπιπέξεως τοῦ θεάτρου διαδηλώσεως. Ἡ Lucretia Borgia μετ' ἐπιπέξεως τῶν ὀρεκτικῶν γλωττῶν τῆς contralto. Τὸ Tutti in maschera μετὰ τῆς ἑλαφρῆς ὑψιφώνου, τῆς συμπαιθικωπάτης Castaldi καὶ ὁ Faust.

* *

Ἐν τῇ παρουσίᾳ μου σὰς γνωρίζω ἐν ζεύγος μελοδραμάτων, τὴν Favorita καὶ τὸν Faust καὶ ἐν ζεύγος αἰδιῶν τὸν βαθύφωνον Εὐατόσκη καὶ τὴν ἀνθυψίφωνον δεσποινίδα, Aimery. Καὶ ἐνῶ ὁ ψιθυρὸς ἐπὶ τῇ καλλονῇ τῆς προηγήθη τῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφανισέως τῆς, τὰ συστατικὰ ἐκροτάλησαν πολὺ μετέπειτα, ἐκ τοῦ μακροῦ δὲ ταξιδίου αὐτῶν δέονται τῆς ἀναπαύσεως καὶ φιλοξενείας τῶν στηλῶν τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**.

Κυρία τις ἐκ Μιλάνου προστάτρια τῆς ἡρώιδος μας ἐζήτησε συστατικὴν ἐπιστολὴν παρὰ συμπολίτου τῆς διὰ τὴν Aimery. Ὁ κύριος οὗτος ἀντὶ νὰ στραφῇ πρὸς Νότον ἐταξίδευσεν πρὸς Βορρᾶν εἰς Παρισίους καὶ ἀπετάθη εἰς ὑπουργικὸν ὑπάλληλον. Ὁ ὑπάλληλος ἔγραψε πρὸς συνάδελφόν του ἐν Κερυύρα καὶ ὁ τελευταῖος ἐσώκλεισε τὴν ἐκ Παρισίων ἐπιστολὴν πρὸς Ἀξιώτιμον φίλον του ἐνταῦθα, συνιστῶν τὴν Aimery καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς ὡς δύο δεσποινίδας πολὺ τρυφερὰς καὶ κοσμίους, πρὸς ἃς μάλιστα δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τε καρδίαν του καὶ τὴν Κυρίαν του. Εὐτυχῶς διὰ τὸν συμπολίτην μας τὴν μὲν Κυρίαν του εἰσέτι δὲν ἀπέκτησε, τὴν δὲ καρδίαν του κρατεῖ κεκλεισμένην πρὸς τοιαύτας τρυφερὰς συστάσεις. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συστατικῶν ἀνέτισσε καὶ εἰς τὴν συσταθείσαν.

* *

Ἡ ἀυλαία αἶρεται καὶ ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εὐνομένη τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου τῆς ἀρχαίας Καστιλλίας καὶ τοῦ Μαρκιστοῦ τῆς Ζακύνθου. Ἐνῶ δὲ πρώτη ἡ φωνὴ τῆς πλήττει τὸ κοινόν, τοῦτο ἀντὶ νὰ ἐντείνῃ τὸ οὖς, ὀπλίζει τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὴν ἀποθαυμάζει. Καὶ μολοντί ἡ Aimery ἄδει ὡς contralto εἶναι μᾶλλον mezza soprano. Ἐχει μολοντοῦτο φωνὴν γλυκεῖαν, ἀλλὰ χεῖλην γλυκύτερα, ἡ φωνὴ τῆς εἶναι διαυγῆς, διαυγεστέρα ὅμως ἡ καλλονὴ τῆς, ἔχει φωνὴν ὑγρὰν, ὑγροτάτους ὅμως ὀφθαλμούς ὁμοιάζει ὡς μὴ ἐξημερωθείσαν ἔτι Κιρκασίαν ἀφρόπλαστον, χνοῶδη, ἡδυπαθῆ, σφιγῶσαν, ὄλην ἐπιθυμίαν δι' ἐνχαλισμούς καὶ φιλήματα. Καὶ με τοὺς μαύρους καὶ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμούς τῆς, τὴν ἐβενώδη κόμην τῆς, τοὺς ἀναπάλλοντας μαστοὺς τῆς, τὰς ἀφροπλάστους ὠλένας τῆς καὶ τοὺς τρνευτοὺς γλουτοὺς τῆς, προκαλεῖ, γαργαλίζει, σκανδαλίζει. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν δι' ἀπὸ τῆς ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς περιβεβλημένη ἐνδυμα μο-

ναχικὸν ὡς εἰρωνεῖαν, κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας ῥάβδον ὅπως στηρίξῃ τὰ ἐκκελυμένα μέλη τῆς λυσίκομος ὡς ἀπὸ τῆς κλίνης ἐγερθεῖσκα καὶ ψάλλει τὰς μελωδικὰς ἐκείνας στροφὰς, ἀναζητοῦσα τὸν Φερδινάνδον τῆς, ὁ θαυμασμὸς τῆς γυναικὸς ὑπερρικᾶ τὴν ἔκστασιν τοῦ ἀριστουργήματος τῆς μουσικῆς. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνει τὴν συγγνώμην παρὰ τοῦ Φερνάνδου, αἱ χεῖρές τῆς πιέζουσι τὰ ἀναπάλλοντα πλοῦσια στήθη τῆς, ὡς ἐὰν συνεκράτει κρατῆρα ἡφαιστείου ἐτοιμοῦ νὰ ἐκπέμψῃ θερμότητα ἔρωτος καὶ μύδρους φιλημάτων.

*

Μετὰ τὸ εἰδύλλιον τὸ δράμα, μετὰ τὴν Favorita ὁ Faust, μετὰ τὴν Λεονόραν ὁ Μεριστοφελῆ. Γνωρίζετε τὴν Παναγίαν τοῦ Ραφαήλ ἢ τοῦ Βανδίκ; Εἶδατε τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους; Ἀνεγνώσατε τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὀμήρου; Πραξιτέλους; Ἀνεγνώσατε τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὀμήρου; Ἡκούσατε τὴν Νόρμαν τοῦ Βελλίνη ἢ τὴν Σερενάδαν τοῦ Μόζαρτ; Ἀνεγνώσατε τὸν Δὸν Ζουάν τοῦ Βύρωνος; Ἐθαυμάσατε τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου ἢ τὸν καταρράκτην τοῦ Νιζαγάρα ἢ τοὺς Πάγους τοῦ Βορρᾶ; Εἶδατε τ' ἀνάκτορα τῆς Ἀλάμβρας ἢ τὸν ῥοῦν τοῦ Μισσισίπη; Ἀπηλάσατε Κιρκασίας καλλονῆς ἢ ἐροφήσατε τὸ νέκταρ τῆς Μαλάγας; Ὁ ἀτυχὴς θνητὸς ὁ εἰσελθὼν εἰς τὸν παράδεισον τῶν καλλονῶν τούτων, οὗτος μόνον δύναται νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐνθεον ἡδονὴν καὶ ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ τίς δύναται νὰ περιγράψῃ διὰ μελανῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου κηλίδων τ' ἀριστοτεχνήματα τῶν αἰδιῶν; Καὶ τὰς ὀλίγας σκέψεις ἃς σοὶ παραθέτω κατωτέρω ὡς ἀπλοῦς ἐπιστολογράφος τὰς ρίπτω ἐπὶ σοὶ φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», ἀσυναρτήτους καὶ διακεκομμένας, διότι ἡ ἐκτίμησις τοῦ Φάουστ ὡς δράματος καὶ μέλους ἀπαιτεῖ νῶτα Ἄτλαντος.

*

Ὅπως ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐκείνου τοῦ Μεσαιῶνος μύθου ἀπεπειράθησαν νὰ δραματοποιήσωσι πολλοὶ ὡς ὁ Μαρλόου καὶ Λέσιγγ καὶ ἐπὶ τέλους περιεβλήθη τὸν μαγικὸν καὶ φιλοσοφικὸν μανθῶν τοῦ Γκαίτε, οὗτω καὶ τὴν μελοποιήσιν τῆς μεγαλοουργοῦ ταύτης ἐποποιίας πολλοὶ μουσουργοὶ ἀπεπειράθησαν ὡς ὁ Bertier διὰ μουσικῆς συμφωνίας καὶ ὁ Boito, ἀλλὰ μόνος διέχυσεν ἀρμονικῶς τὴν θείαν καὶ σατανικὴν φιλοσοφίαν τοῦ Φάουστ ὁ πρὶν ἐν παρεκκλησίᾳ ὀργανοπατικῆς Γκουνῶ. Εἶναι γνωστὸν ὅποια δυνάμεις ἡθοποιοῦ, ὅποιοι πλοῦτος σκηνογραφικῶν καὶ ἐνδυμάτων, ὅποια ποικιλία μηχανισμῶν ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐντελῆ παράστασιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου μελοδράματος. Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα τ' ἀτελῆ μέσα τοῦ ἡμετέρου θεάτρου ἢ ἐκτέλεσις αὐτοῦ δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐντελῆς μετρίότης. Πλὴν τῶν λοιπῶν ἡθοποιοῦν, οἵτινες ἅπαντες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐψάλλον καὶ ὑπεκρίθησαν Ἰταλικώτατα, διότι ὡς Γερμανικὸν δράμα καὶ Γερμανικὴν μουσικὴν ἀπαιτεῖ καὶ Γερμανικὴν ἐκτέλεσιν, μόνος ὁ Μεριστοφελῆ ἀνεδείχθη ἀντάξιως τεχνίτης. Ὅλιγον ὑπερβολικὰ καὶ τραγικὰ μοῦ ἐράνησαν τὰ σκηνικὰ τῆς Μαργαρίτας, ἅτινα ἡδύνατο νὰ μετριάσθωσι καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ τρίτῃ πράξει, ὅτε τὸ πονηρὸν πνεῦμα τὴν παρακωλύει νὰ ἐνώσῃ τὴν προσευχὴν τῆς μετὰ τῶν ἐν τῷ ναῷ, διότι ἡ μουσικὴ τοῦ μέρους ἐκείνου εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲν πρέπει ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ νὰ περισπᾶται διὰ πολλῶν τραγικῶν κινήσεων. Τὴν φωνὴν τῆς καὶ μουσικὴν τῆς τέχνην ἐπιφιλασσοῦμεθα νὰ τὴν κρίνωμεν ἐν ἄλλῃ ἐπιστολῇ μας. Διὰ σήμερον ἀναφέρομεν τὸν Μεριστόφελ-Ζαβτόσκη ὅστις εἶναι ἀμίμητος ἐν τῷ Φάουστ. Τὸ βῆμά του, ἡ στάσις του, ἡ πλοῦσία αὐτοῦ ἐνδυ-

μασία, τὸ βλέμμα του, ἡ φωνή του, ὁ γέλωσ του, ὅλα ἀπέπνεον σατανικὴν καὶ βαθειάν ἀντίληψιν τοῦ προσώπου ὅπερ ὑπεκρίνετο. Αἱ σκινογραφίαι κάλλιπται ἄλλως τε ἠδύναντο νὰ ἦναι μᾶλλον κατάλληλοι. Ἡ ὀρχήστρα ἐξετέλεσε τὸ μέρος τῆς τὸ δυσκολώτατον ἀρκετὰ καλῶς καὶ πρὸ πάντων τὴν εἰσαγωγὴν ἣτις κατέχει θέσιν μεταξὺ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου καὶ τῆς τῶν Οὐγγεινῶτων.

* *

Ὁ κόσμος ἐνταῦθα γαλουχισμένος εἰς τὰς Ἰταλικὰς μελωδίας ὅταν αἴφνης εἰσῆλθεν εἰς τὴν μυστηριώδη ταύτην τελετὴν καὶ ἤκουσε τοὺς βαθεῖς καὶ ἀκατάληπτους ἐκείνους φθόγγους, κατεπλήχθη καὶ θαμβήθη, ὡς ὁ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ σκότους καὶ τῆς σιγῆς εἰσερχόμενος ἄφω εἰς πνιγρὰν καὶ κατὰφωτον αἴθουσαν χοροῦ καὶ διὰ τοῦτο μόνον τὴν δευτέραν ἐσπέραν μετὰ τὸν ἀκατάληπτον μεγαλοπρεπῆ καὶ σατανικὸν ἐκείνον ὕμνον εἰς τὸν Βεελζεβούλ ἄπαν τὸ θέατρον ἐξεροράγη εἰς σοβαρὰς καὶ εἰλικρινεῖς χειροκροτήσεις.

Ἐπὶ δέκα δὲ ἤδη ἡμέρας πάντες συρρέουσιν ἀθρόως καὶ προσηλθύντι μήπως χάσωσι μίαν λέξιν, μήπως τοῖς διαφύγη φθόγγος εἰς. Καὶ οἱ πρὶν ἐθισμένοι ἐκ τῶν ἠδυσπαθῶν Ἰταλικῶν μελωδιῶν εἰς τὴν ζωηρότητα καὶ εὐθυμίαν, ἐκφράζουσι τὴν ἀπορίαν των πῶς ἤδη ὑφίστανται τὴν περιεργον μεταβολὴν ὥστε νὰ αἰσθάνωνται ἀκατάληπτον νάρκην καὶ ἀόρατον μαγείαν, χωρὶς νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι ἐκεῖ εἰς τὰ βάθη τῶν σκηνῶν ἵσταται ὁ Μεφιστοφελῆ ὅστις ὡς μυστηριωδέστατος

μαγνητιστῆς συγκρατεῖ τὴν ψυχὴν τῶν ἀκρατῶν, τὴν βυθίζει εἰς ἔκστασιν, τὴν παραλύει, τὴν ἐκνευρίζει, τὴν κοιμίζει.

* *

Πλὴν τὴν ναρκώδη ταύτην στάσιν καὶ λειπόθυμον γλυκύτητα, ἔσπευσεν ὁ ἀγαθὸς ἐργολάβος νὰ μεταβάλλῃ δι' ἐνὸς αὐτοσχεδίου λιγιδίου εἰς ἄκρατον ἐνθουσιώδη καὶ παρατεταμένην ἰλαρότητα. Ἐκλαβὼν τὰ σφυρίγματα ζωηρῶν τινῶν νέων ὡς ἀποδοκιμασίαν τοῦ μελοδράματος, ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὸ πολυδάπανον τῆς ἀναβιβάσεως αὐτοῦ καὶ παρακάλεσεν νὰ τῷ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐξακολούθησιν, ἀνῆλθε λοιπὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ δι' ἰκετευτικῆς στάσεως καὶ κωμικοῦ ὕφους ἔλεξε τοὺς ἐπομένους ἀμιμήτους λόγους:

» Ἐπειδήτις καί, σὰς ἔβαλα ἕνα ὄμμορο πρᾶματάκι, τώρα μοῦ ποιεῖ νὰ τὸ καταβάσω...λοιπὸν σὰς παρακαλῶ...» ἄλλ' αἱ τελευταῖαι αὗται λέξεις ἐπνίγησαν εἰς ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ πάνδημον ἰλαρότητα, τὰ σφυρίγματα κατέπαισαν καὶ μετ' αὐτῶν ὑποθέτω καὶ ὁ ἐργολαβικὸς αὐτοῦ πόνος.

* *

Περὶ τῶν ὑπολοίπων προσώπων τοῦ θιάσου καὶ τῶν χορῶν, περὶ τῶν τελουμένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, περὶ τῶν τελουμένων ἐν τοῖς παρασκηνοῖς, περὶ τῆς Βασιλίδος τοῦ Θεατρικοῦ μας Κράτους καὶ τῆς Σελήνης τοῦ Θεατρικοῦ μας οὐρανοῦ, ἐν ἐπομένῃ ἐπιστολῇ.

Λάβουρας.

ΧΑΡΤΟΗΩΔΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπισκεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μή. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστάσεων τοῦ Διεθνoῦς φήμης Καταστάματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου. — Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σιγαροχάρτου ZOB. Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΔΕΥΚΟΙ-ΜΕΛΑΝΕΣ

ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚ. ΧΡΗΣΕΩΣ

Κεντρικὴ ἀποθήκη

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΚ ΗΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξειδίον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδαν, Ὀρεοῦς Μιζέλην, Ἄλμυρον καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἄμοργον καὶ Θήραν.
ΤΡΙΤΗ 6 1)2 π. μ. Δι' Αἴγιαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ὑστέρνια Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιοι κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον, ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξειτίον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιαν, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυθήνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον καὶ λοιπὰ μέρη τῆς καθόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Ναύπλιον.

» 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Σέριφον, Σίφον καὶ Μῆλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοῦς καὶ Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν δὲ ἕτερον ἀτμόπλοιοι τὴν πρωίαν ἐκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄστακόν, Μύτικα, Ζαβέραν, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρβαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μομεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Διμένι, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνάδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1)2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην